

OB ROBU 85-LETNICE VRANSKEGA NOGOMETA

Okrogla žoga in vse kar se vrtili okoli nje je lahko spomin na minljivost, je spremljevalka sedanjosti ali pričakovanje prihodnosti.

V tem duhu je 10. junija 2023 Nogometni klub Vransko organiziral že 10. tradicionalno nogometno tekmo **Vransko VZHOD : Vransko ZAHOD** in v vabilu zapisal:

»Trenutno zgodbo v našem klubu gradimo mladi ljudje, ki žal ne poznamo vseh pomembnih oseb, kateri so bili del zgodovine. Smo pa zelo hvaležni, da ste bili del nje. Saj brez vas, sedaj ne bi bilo nas.«

Ob takem dvojnem jubileju je priložnost za obujanje spominov na povojni nogomet, na srečanje s »starimi žogobrci« in podoživljanje minulih nogometnih dogodkov. Ob obisku tega dogodka sem se najbolj razveselil srečanja in klepeta z Lojzom in Joškom, nekdanjima »reprezentantoma« vranskega nogometa, ki sta me s svojo prisotnostjo vzpodbudila k pisanju tega spominjaja.

Moji prvi stik z nogometno žogo

Na igrišču na Vidmu sem se že dokaj zgodaj »spotaknil« na nogometni žogi, kjer so me za zabavo »učili« brčanja otroci iz Bosne, poimenovani kar »vojne sirote«, ki so bivali in imeli šolo v bivši »sodniji« (v današnjem otroškem vrtcu). V poznejših letih pa sem bil stalen gost igrišča v neposredni bližini mojega domovanja, kjer me je sosed Rajko Verbovšek, nogometaš iz tistih časov, navduševal za nogometno igro.

Med letom 1945 - 1965

Vse bolj se brišejo spomini iz časov nogometa, ko so Vransko zelenico krasili nekdanji nogometni »asi«. Med njimi se še spominjam Borisa Košenino, Zdenka Zupana (Königov Zdenko), Maksa Soršaka, ki so jim sledili: Alojz Druškovič iz Brodov, Ivo Farčnik iz Prekope, Rajko Šildenfeld, Rajko Verbovšek in še mnogi drugi.

Vranski nogometaši pred golom na Vidmu, 1954

*Meni znani od leve proti desni: **Rajko Verbovšek, Janko Križnik, peti Lojz Druškovič, sedmi Ivo Farčnik.***

Med njimi pa je vsekakor bil Janko Križnik, poznejši profesor športa, najzaslužnejši član in gonilna sila razvoja vranskega nogometa.

Iz vrst vranskega nogometa pa je tudi prepoznan kot najperspektivnejši nogometaš celotne savinjske in celjske regije Rajko Šildenfeld, sin Ludvika in Terezije roj. Golob. Bil je član tako slovenskih kot hrvaških nogometnih klubov.

*Nogometaši celjskega Kladivarja, 1960
Drugi z leve je Rajko Šildenfeld*

Vsa takratna tekmovanja so potekala v okviru Nogometne zveze Slovenije, ustanovljene leta 1948, ki pa je bila po štirih letih preimenovana. V najglobljem spominu mi je ostala tekma v Zrečah, kamor smo se peljali s kamionom po še makadamski cesti ter sedenje na lesenih klopih, ki so med vožnjo z nami vred poskakovale, kot da bi bili na trampolinu. V primerjavi z njo pa je bila prav »gosposka« vožnja na tekmo v Zagorje in Kisovec s »knapovskim« avtobusom.

Pionirska nogometna ekipa

V tistem času smo bili v osnovni šoli in nižji gimnaziji popredalčkani v cicibane, pionirje in mladince. Tako je poleg članske nogometne ekipe trenirala tudi pionirska nogometna ekipa, katere trener je bil že omejeni Janko Križnik. Takrat se je uporabljala zelo enostavna tehnika igre, ki so jo imenovali kar »igra na horuk«, najpogostejša obramba se je imenovala »nemški štart«, najpogostejši prosti streli in streli na gol pa so se izvajali »s špičko«. Tudi nogometna oprema je bila zelo pisana. Igralci naj bi bili oblečeni v kratke hlače, branilci največ v tričetrt hlače (tudi če so bile zavihane), golman pa je bil lahko oblečen tudi v dolge hlače. Dokolenke so bile zaželeni, copati pa le pobožna želja.

Pionirska nogometna ekipa, 1955/56

Od leve proti desni so (po spominu):

Cene Praprotnik iz Brodov, peti Guči Pikl, Jože Lipovšek, deveti Joško Novak, sledita Adi Pikl in Jože Marko.

Spomin na prvo medobčinsko tekmo, ki je bila na zelenici ob Bolski v Pondorju, je ovekovečil Joško Novak. Na tekmo proti ekipi s Tabora smo se pripeljali s kolesi tako, da smo se »naložili« na »štango« ali na prtljažnik kolesa. Ker je bila takrat že betonirana in asfaltirana glavna cesta, je bilo kolesarjenje v tandemu dokaj udobno.

Vsako tekmo pa smo igrali in odigrali, kot se reče, z dušo in telesom. Tudi žoga, ki smo jo »nabijali« je imela gumijasto dušo v žogi, sešito iz posebno oblikovanih usnjenih delov., ki je bil na vrhu umetelno »zašnirana« z usnjeno vezalko."

Žoga z »zašnirano« dušo.

Članska nogometna ekipa

Z razcvetom nogometa smo cveteli in se razcvetali tudi mi ter postali sestavni del članske nogometne ekipe. Včlanjeni in registrirani so bili predvsem tisti, ki so bolj ali manj obvladali »sodoben« nogomet, kot npr. »dribling«, udarce z glavo, »volley«, »felša« udarce in še kaj. Vsa tekmovanja pa so bila organizirana v okviru celjske podzvezne nogometne lige.

Članska nogometna ekipa, 1964/65

Od leve proti desni stojijo (po spominu): Jože Šrimec (Muta), Dušan Šerko, Franc Terčak, Janko Križnik (trener), Joško Novak, Emil Prah, Jože Marko, Franc Anzelc, Janez Lapuh, gospodar opreme.

Od leve proti desni čepijo: Roman Lazar, Jelen Milan, Ivo Farčnik, Karel Goropevšek.

Nogomet digitalnega časa

Že na lanskem svetovnem prvenstvu v Katarju je bil postavljen temelj »futurističnega« nogometa z uporabo tehnološko naprednih žog, opremljenih s senzorji gibanja.

Tako imenovane »pametne žoge«, GPS brezrokavniki in umetna inteligenca so vsekakor pokazatelji neslutene nadgradnje sodobnega nogometa.

Žoga z vgrajenimi senzorji gibanja, ki sodnikom pomaga pri določanju prepovedanega položaja.

Spomine na preteklost osvežil Jože Marko

***felša** - zavrtinčena žoga*

***štanga** - drog pri moškem kolesu*

***zašnirano** - zavezano*

***nemški štart** – ostra igra obrambnih igralcev*

***strel s špiko** –strel s konico prstov*